

A MAGYAR BRIDGE SZÖVETSÉG HIVATALOS LAPJA.

Tartalom:

Programadás – **Huszár Gyula**, a Magyar Bridge-Szövetség elnöke: Üdvözlöm a Bridge Ujságot – **Leifner Ferenc**: Licitálás a kontrakt-bridgeben – **Klinger Pál**: Konvenciók – **Szerencsics György dr.**: Bridgeverseny és szerencse – **Urbanics Kálmán**: Az indító kijátszás – **Sz-yi**: Az internacionális (Vanderbild) számítás – **Sz-yi**: Bridgeoktatási tanfolyam (kezdőknek) – **Décseli László**: A Magyar Bridge-Szövetség – **A Magyar Bridge-Szövetség közlései** – **Osztás** közben – **Krónika** – **Feladványok és rejtvények**

Munkatársak

SZERVICZKY GYÖRGY DR

BUKOVINSZKY PÉTER

FARKAS MIHÁLY DR

MOLNÁR HARRY DR

FERENCZY GYÖRGY

URBANICS KÁLMÁN

LEITNER FERENC

PALKOVICS BÉLA

SZABÓ NÁNDOR

COHEN RAFAEL

VÉCSEI LÁSZLÓ

KLINGER PÁL

LÉTAY ERNŐ

UJJ GYÖRGY



BRIDGE UJSÁG

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ: SZMRECSÁNYI DÁRIUS
◆ SZERKESZTŐSÉG: BUDAPEST, VIII, SÁNDOR-UTCA 7 ◆
KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, IX, RÁDAY-UTCA 15

Programadás

Nem képezheti vita tárgyát, hogy a legszebb és kombinációkban leggazdagabb játék ma a bridge. Ennek köszönheti azt a hihetetlen népszerűséget, melyre nemcsak nálunk, de az egész művelt világon szert tett. Ám ha sokan játsszák is, aránylag keveseknek áll módjukban a játék igazi szépségét, kombinációgazdagságát megismerni. Csak az, aki állandóan jó játékosokkal játszik, vagy figyelemmel kíséri (akár nézve, akár feljegyzések alapján) kitűnő bridgezők játékát, aki olvassa vagy hallja elsőrangú játékosok fejtegetéseit a licitálásról és a játék megjátszásáról, az fog a játéktudás olyan színvonalára eljutni, melyen a bridge egész finom árnyalatait élvezni tudja.

Ezt a célt tűztük ki magunknak lapunk megindításánál: emelni a bridgejáték általános színvonalát, általánosítani a szép és jó játékot. Úgy véljük ezt elérhetni, hogy lapunkban közkinccsé tesszük a legjobb hazai és egyes kitűnő külföldi játékosok tudását, bő tapasztalatait és emellett más szórakozást is nyújtunk olvasóinknak.

Felkérésünkre a legjobbaknak elismert magyar bridgejátékosok készségüket nyilvánították, hogy a Bridge Ujság munkatársai legyenek. A Magyar Bridge Szövetség lapunkat hivatalos közlönyének nyilvánította és minden közlését lapunkban jelenti meg. A Bridgeszövetséggel és a külföldi szaklapokkal való állandó érintkezés által módunkban áll külföldi bridgetekintélyek cikkeit is hozni. Olvasóinkat úgy az

itthoni, mint az idegen országokbeli bridgeeseményekről értesíteni, a versenyek lefolyását, eredményét és egyes érdekes játszmák menetét közölni fogjuk. Minden újítást a bridgeelmélet, játékmód és számítás terén nyilvántartunk és közlünk.

A jó és játékrutinnal bíró játékosok technikájuk tökéletesítését érhetik el a legelsőrangú bridgejátékosaink által megírt cikkek által. E cikkek tárgya lesz: a licitálás különböző szisztémái, a konvenciók, a megjátszás és védekezés legfinomabb árnyalatai, az elijesztés és ennek felismerése, versenyrendezés stb.

Kezdők és a játékot megismerni akarók számára tervszerű bridgeoktatási rovatot fogunk vezetni. Ezt a rovatot az eddig megjelent legjobb könyvek alapján állítjuk össze és a tanítást példákkal illusztráljuk.

A Magyar Bridge-Szövetség által a folyó év október 10-én elfogadott internacionális szabályok és számítási mód ismertetését már mai számunkban megkezdjük.

Az itthon és külföldön megjelent, valamint ezután megjelenő legjobb bridgekönyvekkel is kívánunk foglalkozni. A jelenleg szokásos bridgeversenyrendezési módokat ismertetni fogjuk, egymással összehasonlítva azok előnyeit és hátrányait. Előfizetőink kívánatára kisebb és nagyobb társaságok számára részletes versenyrendezési terveket dolgozunk ki.

Olvasóink szórakoztatására minden számunkban bridgefeladványsorozatok, problémák, továbbá kereszt- vagy egyéb rejtvények fognak megjelenni. A megfejtéseket díjazzuk. Évenként kétszer nagy díjakkal jutalmazott feladványsorozat megoldására írunk ki pályázatot.

Ugyanazt a célt akarjuk szolgálni a társaság köréből hozott híreinkkel, jónevű írók egy-egy novellájával, klubok és magántársaságokban előfordult humoros esetek leírásával.

Szerkesztői üzeneteinkben felvilágosítást adunk minden bridgere vonatkozó kérdésre; viták eldöntésénél esetleg bridgetekintélyekből álló zsűri véleményét kérjük.

Reményünk és meggyőződésünk, hogy a magyar bridgekedvelő közönségnek olyan szaklapot fogunk nyújtani, mely tartalmára nézve legalább is egy színvonalon áll a ma megjelenő német, angol és amerikai bridgeujságokkal. Garanciái

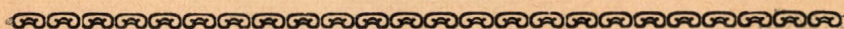
ennek munkatársaink, kik nemzetközi vonatkozásban is a legjobb bridgezők közé tartoznak.

Számolva a mai kedvezőtlen gazdasági helyzettel, úgy szabtuk meg lapunk árát, hogy az az idegen bridgelapok árának nem is felét teszi ki. Ezt csak úgy érhattük el, hogy munkánkért nem számítottunk anyagi jutalomra és hogy némi megta- karítást értünk el a lap anyagának beszerzésénél.

Bízunk benne, hogy olvasóink teljes meglegedését és sze- retetét el fogjuk nyerni. Ebben a reményben kérjük a magyar bridgezők támogatását célunk eléréséhez. Munkánk és fáradsá- gunk akkor nyeri el jutalmát, ha a magyar bridgezők tábora még erősebb lesz, és ha egy közeli szebb és jobb időben a Ma- gyarországot látogató sok idegen bridgező bármely bridge- asztaltól azzal a meggyőződéssel kel fel:

„Magyarországon jól és szépen játszanak“.

Sz—yi



Üdvözlöm a Bridge Ujságot!

Irta Huszár Gyula

Korunk egyik jelszava a sport. A sport fogalmához tarto- zik, hogy gyakorlat, edzés, széles körök érdeklődése és részvé- tele által minél kiválóbb teljesítmények létesüljenek. Az angol- szász fajnak véreben van a sportszerűség, mely tőlük indult meg világméretű hódító útjára és hatalmába kerítette csaknem az összes nemzeteket. A testi gyakorlatok tereiről a spórtszerű- ség átszippantott a szellemi teljesítmények azon ágaira, amelyek- ben a gondolat nem a nyelv útján, hanem más módon jut kife- jezésre, mint például a sakknál, a mah-jongnál, a kártyajáték- nál. Ez utóbbiak közül az angolok leginkább a whistet kedvel- ték és tették már évtizedekkel ezelőtt közzismertté. Őseredeti formájában — mint short-whist — oly klasszikusan egyszerű és oly kevéssé hajlékony, hogy sportszerű fejlesztésre feljese- m alkalmatlan. Ebből az évtizedeken át változatlanul maradt, mond- hatnám megcsontosodott játékból sikerült az angol-szász géniusz- nak lassanként egy olyan játékot — a bridget, majd ennek ké-

sőbbi válfajait: az auction-bridget és a contract-bridget — kitermelni, mely szellemes és szórakoztató, amellet pedig különlegességénél fogva sportszerű művelésre kiválóan alkalmas. Ezekben a körülményekben rejlik a titka annak a rendkívüli elterjedtségének, amellyel a bridge jelenleg dicsekszik. A világ csaknem összes művelt népeinek intelligenciája a bridge művelői közé szegődött elannyira, hogy a játéknak ismerete ma már úgyszólván társadalmi kellék számba megy. Mi sem természetesebb, minthogy a játéknak ez a nemzetközi jellege és sportszerű művelésre való alkalmatossága megteremtette azt az ösztönszerű vágyat, hogy — épúgy mint a tennisznél vagy a sakknál — a játékosok versenyre keljenek és erőiket összemérjék. A mindinkább klubközi, majd országos, sőt országról-országra szóló versenyek tanuskodnak amellet, hogy mily általános az érdeklődés a játék iránt és mennyire sarkalja az ambíció a játékosokat arra, hogy minél tökéletesebb teljesítmények által saját maguk, illetve klubjaik részére az elsőséget megszerezzék.

A bridgejáték magyarországi hívei csak a napilapokból vagy egyik-másik hetilapból értesülnek mindazokról az esetleges újításokról és módosításokról, amelyek a bridgejátékra vonatkoznak és amelyek némelyike talán általános megvitátást igényelne. Ilyen, esetleg széles mederben folyó megvitátásra azonban észszerűen csak egy speciális szaklap hasábjai szolgálhatnak, erre — már helyszúke következtében is — sem a napilapok, sem a más rendeltetéssel bíró hetilapok semmiképpen sem alkalmasak. Ez a körülmény érlelte meg egy bridge-szaklap kiadásának gondolatát, amely elsősorban tájékoztatást nyújt minden a bridgejáték körébe vágó kérdésről, s összehozza a klubokban és társaságokban elszigetetlen és különböző szabályok szerint játszókat táborát. Együttműködve a Magyar Bridge Szövetséggel, annak céljait és munkásságát szolgálva, a külföld és hazánk bridgezőit közelebb hozza majd egymáshoz. A bridgekedvelők nagy tábora, a fővárosi és vidéki társaskörök, amelyek nemcsak lelkes ápolói ennek a játéknak, hanem azt jobbadán sportszerűen is üzik, bizonyára örömmel fogják üdvözölni és tőlük telhetőleg támogatni ezt a vállalkozást, amelynek a Magyar Bridge Szövetséggel együtt a bridge minden barátja tiszta szívből teljes sikert kíván.

Licitálás a kontrakt-bridgeben

Irta Leitner Ferenc

A bridge tudománya két főalkatelemből tevődik össze: a licitálásból és a kijátszás technikájából. Elsőrangú bridgező tehát csak az lehet, aki precízen, helyesen választott taktikával és kiváló lapmegítéléssel licitál és azonfelül tökéletes a játéktechnikában mint játékos és ellenjátékos. Mindkét irányú képesség egyenlően fontos, de egy cikksorozat keretében mind a kettőt felölelni lehetetlen, sőt akár az egyiket is kimeríteni nehéz volna. E helyt tehát a licitálás főbb irányelveiről fogunk elmélkedni.

A licitálást illetőleg a kártyaelosztás megszámlálhatatlan lehetősége ellenére is, fel lehet állítani általános szabályokat. Ezeknek pontos betartása emberi számítás szerint megóv ugyan katasztrofális eredményektől, de ha valahol, úgy a bridge-ben érvényesül az örök mondás: nincs szabály kivétel nélkül. A felállított szabályok nem alkalmazhatók mechanikusan, hanem tekintetbe veendő a különleges esetek. Ezek a felállított, úgynevezett általános szabályok különben is relatív értékűek. Nem állítottak fel először ilyen szabályokat és aztán kezdtek bridgezni, hanem

úgy keletkeztek a szabályok, hogy a legtehetségesebb bridgezők a saját hosszú praxisukból leszűrt tapasztalataik alapján rögzítettek le bizonyos irányelveket, melyeket ők maguk követnek (és melyek követését helyesnek tartják?) Természetes, hogy bár az irányelvek tekintélyes hányadában a legjobb bridgezők egyetértenek, mégis vannak esetek, melyekre nézve az általános szabályt illetőleg határozott véleményeltérés van a legkitűnőbb játékosok közt. Kérdés, melyik iskola a helyesebb? Nincs aki eldöntse, de nem is kell, mert lehet egyformán helyes és eredményes bármelyik azokra, akik valamelyiket elfogadják és konzekvensen követik. Partnereik ismervén az általuk követett elveket, számolni tudnak velük. Az eredményesség szempontjából csak azoknál mutatkoznak nagy hátrányok, akiknek nincsenek kifejeződött irányelveik, tehát rapszodikusan licitálnak. Ennél sokkal jobb még a helytelen elvszerinti licitálás is, ha konzekvensen alkalmazzák. Egyszerű példával élek. Ma is felfedezhető a téves lapmegítélésű bridgezőknek két szélsőséges típusa. Az egyik az úgynevezett túlrezer-

vált licitáló, aki pesszimista, mindig a legrosszabbra számít és így egy-két trikkal alacsonyabban licitál, mint normális számítás szerint lapja kívánná. A másik (a gyakoribb) a túlönnyelmű licitáló, az örök optimista, aki egy-két trikkal állandóan túlicitálja lapját. Nem állítható, hogy a klasszikus licitálók közé sorozhatók, de mégsem lesz rossz eredményük stílusukat ismerő jó partnerrel, mert konzekvensek. A partner helyzete egyszerű. Az előbbi esetben ő mehet állandóan a saját lapja erején túl egy trikkal a bemonlásban, a másik esetben egy trikkal visszafajtvá kell licitálni. Így a mérleg legtöbbször helyre van állítva. Katasztrofális félreértések sorozata akkor fordul elő, mikor az egyik partner hol az egyik, hol a másik mód szerint licitál, előérzet szerint. A bridgeben nem szabad az előérzetre hallgatni, mert ez nem hazárdjáték. A saját lap ütőerejével és a partner esetleges bemonlásával kell kalkulálni, figyelembe véve az ellenfél megszólalását vagy hallgatását és a matematika valószínűségi számítás törvényeit. Így volna definiálható a helyes licitáció teóriája. Minden bridgezőnek kell lennie az összes esetekre bizonyos általános szabályainak és irányelveinek, melyeket magának felállított, vagy

más, magánál jobb játékostól átvett és ezeket konzekvensen alkalmaznia kell. Most ezeket az általános irányelveket és azok kivételeit kíséreljük meg főbb vonásaikban részletezni és gyakorlati példákkal illusztrálni.

A licitálás megindítása.

Ez a legérdekesebb és a legtanulságosabb problémája a bridge-nek. Hogy mennyire az, annak legeklatánsabb bizonyítéka, hogy soha semmi annyi vitára alkalmat nem adott a gyakorlatban a bridgezők között, valamint a bridgeirodalomban, mint azok a principiumok, melyek e tekintetben irányadók legyenek. Nemcsak a múltban, de a jelenben is itt vannak a legnagyobb véleményeltérések. A kérdést legjobban megvilágítja, ha a két szélsőséges iskolát vizsgáljuk. Az egyik az ultrakonzervatív elv szerinti indítás, melynek hagyománya még az oksn- (auktion) bridge idejéből való és sokáig legjobb játékosaink a kontrakt-bridgeben is alkalmazott elve volt. Lényege az, hogy az egy trikkal való megindulás bármely színben, igen erős, mégpedig általános ütőerejű lapot jelent, melyben $3\frac{1}{2}$ —4 pozitív ütés van és a bemonlott szín legalább ötös. Ha a partner két ütéssel rendelkezik, manserejű bemonlást eszközölhet, a színmegosztás szerint vagy valamely színben, vagy adu nélkül.

Legjobban negatív jellemezhetjük ezen iskola szerinti licitálást olyképpen, hogy az egy trikkal való indítás már oly lapot jelzett, mely ellen az ellenfelek szanzaduban semmiesetre, színjátékban is csak kivételesen csinálhatják meg a teljes manshoz szükséges trikkeket, még akkor is, ha az indító partnere teljesen ütéstelen. A másik szélső felfogás, melyet különösen Bécsben vallottak és amely a bécsi könyvekben is feltalálható, azt tartja, hogy a licit megindításának semmi különösebb jelentősége nincs, az csupán avizo, tehát nem jelent mansra való felhívást. Minimumként két értékütést tételez fel, melynek legalább egyike a bemondott színben van és ez a szín négyes is lehet. (Eszerint minimum négy kör az asz-királyal egy kör indítás.)

Bár itt is elmondhatjuk, hogy mindkét iskolának következetes alkalmazása esetén van létjogosultsága, de azt tartjuk, hogy ezek a rendszerek nem a legcélravezetőbbek a kontrakt-bridgeben. Nem vitatható, hogy mindkét rendszernek megvan a nagy előnye: az első a partnernek középszerű lappal is biztonságot nyújt a támadásban, a másik pedig a védekezés szempontjából bír nagy előnnyel. Viszont mindkét rendszernek nagyok a hátrányai is. Csupán a legkézen-

fekvőbbekre akarunk rámutatni. A konzervatív licit legfőbb hátránya a közepesen jó lap elhallgatása. Az ebből következő kár: 1. A partner a pasz folytán nincs helyesen orientálva. 2. A partner ugyancsak közepes jó lappal passzol és egy megcsinálható mans nemegyszer el van dobva. 3. A védekezésről való lemondás oly lappal, mely erre legalkalmasabb ($2\frac{1}{2}$ —3 értékütés), mert nem oly gyenge, hogy bajba vigye a partnert és elég erős a védekezésre a hosszú szín közlése után. 4. A partner kontrázási alkalmának elmulasztása.

A másik rendszer legfőbb hibája, hogy a partner közepesen jó lapjával nehéz helyzetben van, mert mindig számolnia kell azzal, hogy az indítás a minimummal történt és így kivált a sebezhető helyzetben nem mer támadni, mert nem építhet a partner lapjára. A védekezés szempontjából pedig az ászkirályos szín bemondása, ha nincs még valahol beütés, sokszor hátrányos is lehet.

Ezek a megfontolások vezették a magyar bridgezőket bizonyára oda, hogy túlnyomórészen az ultrakonzervatív iskolát felhagyják, anélkül, hogy (kevesek kivételével) a másokra áttérnének.

Egy új, talán úgy fejezhet-

ném ki magamat, a középúton haladó józan és logikus rendszert állítottak fel nálunk a licit indítása terén, amely amellet

szabadon hagyja a fantáziát. Anglia és Amerika pedig rátért a kötött licitálásra.

Ezeokról legközelebb.



Konvenciók

Írta Klinger Pál

Minden kártyajátékban vannak.

Az összeszokott partnerek előtt már nem is tűnnek fel konvencióknak, hanem szerves kiegészítői a *játékmodornak* és a szabályoknak. Ha azonban egy idegen belekerül egy partiba, joggal tarthat igényt arra, hogy az alkalmazott konvenciókat ismertessék vele, precízen megmagyarázzák az értelmüket és éppen az ilyen magyarázatok alatt ébred minden, a konvenciókat objektíven szemlélő játékos annak a tudatára, hogy a konvenciók valójában egy kialakult kódex, amit a gyakorlatban olyasformán alkalmaznak, mint a sürgönykódexeket: egy szó vagy egy frázis helyettesít egy, vagy akár két egész mondatot. Ha végigmegyünk majd a konvenciókon, ezt a meghatározást mindegyikre helytállónak fogjuk felismerni. Ha tehát osztjuk azt a nézetet, hogy egy a konvencióinkat nem ismerő idegen partner kívánhatja minden

alkalmazott konvenciónak az ismertetését, akár úgy, hogy felsoroljuk őket a játék megkezdése előtt, akár azok alkalmazásakor, akkor magától felmerül az a kérdés is, hogy például a legismertebb — az informatív kontra — helyett, miért nem mondhatnók ki nyíltan is: „nem az ellenfél által bementett szanzadunak a buktatási szándékát indikálom a kontrámmal, hanem kérem a partnerem színének a bementését és a kontrám csak a licitálási folytonosság megszakítását akarja megakadályozni!“

Higgyük el, hogy minden konvenció ezen a sémán mozog: Jellegzetes tulajdonságaik, hogy a konvenció „Code“-ban alkalmazott műszavak a bridzs licitálási kifejezések tárából vannak merítve, sőt egyesek, mint például a közismert dr Szerviczky-féle konvenció, valami egész más dolognak az indikálására használja fel még azt a frázist is: „nagy szemlem“!

Felmerült a nemzetközi bridge-versenyek rendezésével kapcsolatban a konvenciók alkalmazásának a kérdése és egyhangú véleménye a szakköröknek, hogy a *prearranzsált* konvenciókat csak előzetes ismertetés mellett szabad alkalmazni. Ezáltal persze sokat veszítenek a konvenciók a misztikumaikból és nem lesz szükség, hogy minden versenyző betéve tudja őket és így hátrányba se fog kerülni a látzólag „jól összeszokottak“-nak valójában mégis előre összebe-szél, majdnem jeladásnak beillő kifejezés módjai miatt.

A sok-sok konvenció, ami — nem győzöm ismételni — állandóan olyasvalaminek a bejelentésére, közlésére, kifejezésére szolgál, ami a lapom ütőerejének a mérvét hivatott implikálni, hol divatba kerül, hol meg elavult a bridge- és viszt-játék évszázados fejlődése folyamán. Egyike egyszerű logikán alapul, másika mesterséges, sőt mesterkelt felépítésen; a logikus konvenciók, a kártyaérzékkel bíró bridzsezők előtt elég átlátszóak: az invit, az informatív-kontra az ellenfél bemondott színének a licitálása stb. De annál kevésbé érthetők az amerikai kötött licitálások, amelyek imperatív követelményekhez kötik a bemondásokat és amelyek felépítése teljes pontossággal árul el 4—5 esetleg 7 lapot a licitáló

kezében tartott kártyákból. Ilyenekre *csak* logikával, *csak* kártyaérzékkel rájönni nem lehet. Ezeket később fogjuk részletesebben ismertetni. Egyelőre a *szisztémákkal* szeretnék foglalkozni, amelyek nem nevezhetők szorosán vett konvencióknak, mert sokkal generálisabbak és azt mondhatjuk, hogy a különböző vérmérsékletű bridzsező népek temperamentumának a tükröi.

Az angol és az amerikai licitálási szisztémák kiinduló elve a lap értékelésén alapszik. Megállapítják a bridzs-könyvek, az általános ütőérték szerint való *lap-analízis* módszerét, amelynek a bázisa az úgynevezett „quik-trick“ fogalma. Értékütés, biztosütés (?): ilyenek az ász, a máriázs (király és dáma). Színjátéknál azonos színből való ászkirály csak akkor számít két értékütésnek, ha négyszeresnél nem hosszabb a szín. A fél értékütések (half quick-trick) a király, a nagy gábli dámája, terc a dámáig. A licitálás megindítójának legalább három, figurális kártya esetén pedig legalább kettő és fél értékütéssel kell rendelkeznie; ez a posztulátum tette lehetővé a konvenciók felépítését, mert hiszen ha én biztosra mehetek abban, hogy a partneremnek a kezében van három quick-trick, akkor nagyon kevés kivétellel

megállapíthatom az én magam quick-trickjeimből, hogy melyek azok. A konvenciók egyéni törvényei szerint az én válaszlícitálásom ki tudja fejezni azt, hogy én is tartok a kezemben két és fél vagy három quick-tricket, amiből ki lehet aztán számítani, hogy van-e kiadó ütés a kettőnk nagy lapjában és bemondható-e a minden amerikai és angol kontrakt-bridgező álma: a szlemm! Ez a szisztéma, mely, mint mondtuk, az a szilárd talaj, amire a komplikált konvenciók felépülhetnek,

főleg a szlemm bemondhatását teszik lehetővé vagy *biztossá*, illetve kevésbé kockázatosá.

„Safety first!”

A biztonságot akarja körülbástyázni a három quick-trick kötelező birtoklásának az elve és elüldözni a csapongó fantáziát, mely annyira jellemzi a magyar bridgezőket, akik vakmerő elképzeléseikkel vélik — joggal vagy anélkül — a bátorságosságot és szilárdabb bázisú licitálásokat helyettesíteni.

(Folytatjuk)

Bridgeverseny és szerencse

Irta Szerviczky György dr

Szerencsejáték — tudás. Lát-szólag ellentmondó dolgok. Szinte érthetetlen, miként lehet egy a szerencsétől függő játékot a tudás, sőt művészet alapjára helyezni, de érthetetlen az is, hogyan lehet versenyről szó akkor, ha a küzdelem eredményét nem a résztvevők kvalitásai, hanem a vak véletlen adja meg. Sors bona, nihil aliud.

És mégis! Évről-évre rendezik a különböző bridgeversenyeket és azokban állandóan nagyobb és nagyobb szerepet igyekeznek biztosítani a tudásnak, a szerencse rovására.

Az első bridgeverseny, melyen résztvettem, 1912-ben volt a Ritzben, úgynevezett társadalmi esemény, hiszen abban az időben a bridge-t még tényleg csak az exkluzívabb társadalmi körök kultiválták.

Azóta természetesen a bridge maga is óriási fejlődésen ment át. Popularitásában hallatlan módon megnövekedett és lerakva a régi auction-bridge nemesen egyszerű formáit, mint kontrakt-bridge, soha nem remélt virágzásnak indult.

Ma már ott tartunk, hogy a téli hónapokban átlag hetenként

rendeznek bridgeversenyt és ezen versenyeken hovatovább odatörekszenek, hogy legalább a finisben a tudománynak biztossítsanak döntő szerepet. Sajnos, ez a bridgeversenyek mai technikája mellett csak részben sikerül. A szerencsét kiküszöbölni a bridgeversenyekről nem lehet. Az egyetlen, amit elérhetünk, ha a véletlen esélyeit korlátozzuk és e téren az utolsó évek versenytechnikája tényleg szép sikereket ért el. Az első tudományos bridgeversenyt Magyarországon a Nemzeti Club rendezte 1929 januárjában. Ez párosverseny volt, meghatározott számú robber megjátszása volt a cél, az ellenfelek egyformán bellből indultak. A verseny tanulságai azt igazolták, hogy a párosverseny nem egészen megfelelő, miután a szomszédasztalnál játszó pár a legjobb pár esélyét is gyengítheti hozzá nem értő játékával, mert egy nehezebben kilicítálható vagy megjátszható játékban nagy előnyhöz juttatja ellenfelét. Ehhez képest már a következő évben, 1930-ban az országos bajnokságot a Királyi Magyar Automobil Club négyes teamek részére írta ki és ez a forma azóta is tartja magát a komoly versenyeken.

Kétségtelen, hogy a jelenleg érvényben levő szabályok, melyek szerint a bridgeversenye-

ket rendezik, nem nyújtanak a jó játékban abszolút fölényt, de tény az is, hogy a bridgejáték mai fejlettsége mellett még nem áll módunkban oly szabályokat konstruálni, melyek a szerencse teljes kiküszöbölését eredményeznék.

Ahhoz, hogy ezt elérhessük, szükséges volna elsősorban a licitációnak a játékból való kikapcsolása, vagy oly nagymérvű leegyszerűsítése, hogy az egyes bemondások vitára egyáltalán ne adhassanak alkalmat. Szükséges volna továbbá minden kétoldali impass-lehetőség kizárása, valamint a lehetőséghez képest az egyes játszmáknál az azonos kijátszás kötelezővé tétele. Ha azonban ezen feltételek szerint rendezünk egy versenyt, az már eleve elveszti minden vonzóerejét és hosszabb időtartam mellett egyszerű favágássá válik. A másik kínálkozó megoldás volna a versenyeket feladványok megoldására korlátozni. Ez azonban szintén nem látszik megfelelőnek, mert lehet valaki egészen elsőrendű rejtvényfejtő és ezzel szemben csupán közepes bridgejátékos. Véleményem szerint nem szabad a fantáziát kizárni a verseny tényezői közül, mert ez az egyetlen, ami a játékot szórakoztatóvá, a versenyt élvezhetővé teszi.

Vitatkozni lehetne azon, mi megfelelő: a párosverseny, vagy

a négyesverseny. Szerintem a négyesverseny fölénye komoly mérkőzésnél annyira kézenfekvő, hogy egyáltalán nem lehet a játék mai állása mellett a párosversenyt preferálni. Az, amit a négyesverseny ellen felhoznak, hogy t. i. bármilyen kiváló is a négy játékos közül egy vagy kettő, a másik pár eredménytelensége az egész négyes játékerejét tönkreteszi, éppen mert versenyről van szó, nem állhat helyt, hiszen nem arról van szó, hogy X vagy Y a legjobb játékos, hanem arról, hogy melyik a legjobb négyes és amint a futballnál vagy a vízipólónál, szóval minden csapatversenynél elronthatja a csapat egy vagy két tagja az egész mérkőzés eredményét, dacára annak, hogy a többi játékos kiválóan játszott, úgy egy négyes team-versenynél is a csapat minden tagja kénytelen vállalni a felelősséget esetleges indiszponáltabb játékos fogyatékoságáért.

Nézetem szerint tehát, ha bridgeversenyről van szó, a szerencse teljesen nem küszöbölhető ki. Csupán annak túltengését áll módunkban parírozni.

De ez nem is baj. Merem állítani, nincs az a sport, ahol a szerencsének bizonyos befolyása ne lenne, így van ez a tennisz-

nél, a galamblovészethnél, a lovasportnál, sőt a kizárólag az egyén kvalitására alapított atlétikánál is.

Végezetül még pár szóval szeretnék megemlékezni arról a mult évben divatbajött szokásról, mely szerint úgynevezett vegyesversenyeket rendeznek. A verseny kezdődik szerencsealapon, majd a finisben a játékosok kiosztott kártyákkal folytatják, esetleg a zsűri által összeállított bridgeproblémák megoldásán fáradoznak. Ezen versenyek, nézetem szerint, semmiestre sem jöhetnek komoly verseny számba, mert hiszen a legjobb játékos is ki van téve annak, hogy már az első fordulóban, mikor még úgyszólván csak a kártyajárás dönt, kiesik. De nem tartom reálisnak azért sem, mert az összeállítás ilyen versenyeknél rendszeren csak párokra szorítkozik, mikor is hiányzik az ellenpróba, hogy mit tudott volna fordított lapkiosztás esetében ellenfele lapjával elérni. Viszont a zsűri által felállított többé-kevésbé sikerült problémák megoldása a versenyt rejtvényfejtéssé súlylyeszti, éspedig többnyire rossz rejtvényfejtéssé, merthiszen egy jó problémát összeállítani sokkal nehezebb, semhogy azt a nem is mindig elsőrendű szakértőkből álló zsűri a helyszínen pillanatok alatt megoldhassa.

Az indító kijátszás

Írta Urbanics Kálmán

Vármegyénknek hosszú időn át volt alispánja, nagybátyám, kit nem nevezek meg, mert áldot jó szíve sugallatára, mély szociális megérzésével létesített számos közintézménnyel amúgy is megörökítette vármegyéje történetében nevét és feledhetlenné tette magát ama vidéki kaszinó tagjai előtt, melynek alapítója, elnöke és minden ügyes-bajos dolgának áldozatra-kész és fáradságot nem ismerő intézője volt. Ha nem is minden kártyapartit ő hozott össze a kaszinóban, de kivétel nélkül mindegyiket ő ugrasztotta szét jóakarató, de kibírhatatlan kibeléléseivel.

Az én kedves nagybátyám — vármegyéje kormányzása mellett — igen sok időt szakított magának ahhoz, hogy a zöld asztal mellett a festett kartónlapokat keverje, de talán még ennél is többet arra, hogy a kártyaasztal szegletén ülve, minden játékos játékát kritizálja. Az volt a szavajárása, hogy: aki nem tud bridget játszani, az nem is tud kihívni!

Bizony nem is könnyű dolog a játszmat megindító első kijátszás, pedig nagyon, de nagyon sok esetben ettől függ az egész játszma sorsa.

Az első kijátszáskor még csak licitálásból és a kézben levő lapokból lehet kombinálni, míg később már nemcsak, hogy az asztalon fekvő kártya is látható, de a játék menete is igen sok támpontot nyújt a megfelelő hívás kiválasztására. Az első kijátszás a legtöbb esetben az ellenjátékosok nagy előnye és a hibás, vagy talán csak szerencsétlen kihívással nemcsak, hogy ezt az előnyt (a tempót) veszítette el a kijátszó, de sokszor azzal ütést, sőt ütéseket adott az ellenfélnek s ezzel tette a bemondás megcsinálását lehetővé.

A kijátszásra a tapasztalatokból leszűrte és kombinálásból eredő, szinte szabályokká lett általános sablónok vannak, melyeket az indító nem mellőzhet, ha csak kártyái ezen szokásos hívás figyelmen kívül hagyása mellett is, csaknem biztossá teszi a cél elérését: a játékos megbuktatását.

Viszont nem egy esetben a kiosztás olyan, hogy bármit hív is a kijátszó, a kijátszás következtében olyan ütést csinál meg a játékos, melyet csak azért csinálhatott meg, mert a bridgejáték szabályai szerint a játékostól balra ülő ellenfélnek kell a lejátszást megindítania. Hiszen

sokszor már a licitálásnál mint döntő szempont szerepel az a körülmény, hogy a játékosra rossz hívás nincs. Tehát vannak olyan kiosztások, melyek mellett nyereséges (jó) hívás egyáltalán nincs, de vannak olyanok is, amelyeknél a kijátszó által számbavehető adatokból (saját lapja és a licitálás menete) ilyenre következtetni nem lehet. Ilyenkor arra kell törekednie, hogy hívásával partnerének ne ártson, illetve a játékosnak hasznára legyen, vagy ha már kárt kell okoznia, ez minél kisebb legyen. Főleg azonban vigyáznia kell, hogy partnere félre ne ért-

hesse a hívást és ebből helyt nem álló következtetést vonván le, a hívás további kárnak ne legyen okozója.

A legmegfelelőbb kihívás megkeresésénél gondos figyelmet kell fordítani a licitálás egész menetére. Minél több pozitív bemondás hangzott el, annál több támpont adódott a helyes kijátszás kiválasztására.

A dolog természetéből következik, hogy egész más szempontokat kell figyelembe venni a színjátékban és más szempontokat az adunélküli játékban.

(Folytatjuk)

Az internacionális (Vanderbilt-) számítás ismertetése

Az 1930. év folyamán az amerikai vezető klubok és a Portland-Club között tárgyalások indultak meg a kontrakt bridge-szabályok egységessé tételére vonatkozólag. A tárgyalások eredménye lett a H. S. Vanderbilt által javaslatba hozott szabályok elfogadása. A magyar bridge szövetség ez év novem-

beri ülésén szintén elfogadta e szabályokat.

Számolnunk kell tehát azzal, hogy ezután minden nemzetközi bridgeversenyen és előreláthatólag nemsokára minden nagyobb magyarországi versenyen is a Vanderbilt-számítási mód szerint fognak játszani. Időszerűnek tartjuk ennek ismertetését.

Egy mans megcsinálásához legalább 100 pont írása szükséges a vonal alatt. (Megnyert trikkekért).

Minden bementt trikk					Minden szűrtrikk		
		Kontra nélkül	Kontrázva	Rekontrázva	Bármely adu- vagy szanzadu esetén	mansban	belben
Ha az adu	Treff v. Káró	20	40	80	Kontra nélkül	50	50
	Kör v. Pik	30	60	120	Kontrázva	100	200
Szanzadu esetén		35	70	140	Rekontrázva	200	400

A vállalt trikkszám megnyerése	kontra nélkül	mans	bel	Csak a bementt 6 v. 7 trikkért jár a slem-prémium. Kontra és rekontra a prémiumot nem változtatja. Bukás esetén az ellenfél nem írja a prémiumot. Megcsinált, de be nem mondtott 6 v. 7 trikkért csak a szűrtrikkért jár jutalom.
		0	0	
		50	100	
	kontrázva	100	200	
	rekontrázva	500	1000	
Bementt 6 trikk (k. slem) megnyerése		750	1500	
" 7 trikk (n. slem) "				

4 honör egy kézben	100	Robberkonzoláció, ha az ellenfél nem csinált manst	500	1 mans megcsinálásáért konzoláció nem jár
5 honör egy kézben	150		700	
4 ász egy kézben	150			

Bukások száma	Mansban			Belben		
	Kontra nélkül	Kontrázva	Rekontrázva	Kontra nélkül	Kontrázva	Rekontrázva
1	50	100	200	100	200	400
2	100	200	400	300	600	1200
3	150	400	800	500	1000	2000
4	200	600	1200	700	1400	2800
5	250	1000	2000	900	1800	3600
6	300	1400	2800	1100	2200	4400
Minden következő	50	400	800	200	400	800

Renonsz: Az első renonszért az ellenfél elvesz a renonszt csinálótól 2 ütést. A második és következő renonszért (ugyanazon kiosztásban) 100 pontot ír az ellenfél. Megfelelő számú szűrtrikk esetén a renonsz a mans megcsinálását nem akadályozza.

Túldali tabelláris összeállításból a következő különbségek tűnnek ki a Vanderbilt-számítás és a nálunk jelenleg szokásos számítási módok közt:

A bementett és megcsinált trikkekért járó pontokat lényegesen emeli. A robber eredményénél ezáltal már a vonalalatti pontszám is szerepet játszik és erősen befolyásolja a végösszeget.

A pik- és kör-trikk egyforma pontszámot jegyez (30) a káró és treff szintén (20).

Két szanzaduért járó 70 pont felírása után a mans megcsinálásához egy pik- vagy kör-trikk elég.

Bármely magas színben felírt két trikk után bármely alacsony színből elegendő két trikk a manshoz. (Jelenleg két kör után két treff még nem csinál manst.)

A vállalt trikkszám megcsinálásáért nem jár külön jutalom. Kontrázott játéknál azonban 50, belben 100 pontot ír a játékos a vállalt trikkszám megcsinálásáért.

A szürtrikk mansban és belben egyaránt 50. Kontrázott játéknál minden szürtrikk mansban 100, belben 200 pont.

Feltűnő a bukásért járó büntetőpontok megállapítása. Az első mansban a nem kontrázott játéknál minden bukás csak 50

pont. A kontrázott játékban három bukás büntetése duplája a kettőének és öt bukás 400 ponttal drágább, mint négy.

A belben már két bukás büntetése háromszor annyi, mint egy bukásé, de aztán egyforma marad az emelkedés minden további bukásnál. A kontra természetesen duplázza a büntetőpontokat, de nem változtatja az arányt, mint az első mansban. A robber megnyeréséért járó konzoláció csak 500 pont. Ha a vesztes mansig sem jutott, úgy 700 pont. Ezáltal egy mans megnyerése 200 pontot jelent.

A bukások, a trikkek, szürtrikkek és a konzoláció értékelésénél körülbelül ez az elgondolás mutatkozik:

Ne tartsa vissza a lapját helyesen megítélő játékost a bukástól és kontrától való félelem a bátor licitálástól. Ha 50 százalék esélye van a megcsinálásnak, úgy szóljon a számítási rezón a bátrabbik elhatározás javára. A kontra pedig járjon legalább ugyanannyi kockázattal a kontrázóra, mint a kontrázottra. Viszont az esztelen és erőszakos elvétele a játéknak, melynél előreláthatólag több bukás várható, még akkor se legyen hasznohozó, ha a következő kiosztásnál tényleg megcsinálja a mentő a robbert.

Számokban kifejezve:

	Bemondás	Kontra nélkül		Kontrázva		Kontra által a kontrázó				
		mansban	belben	mansban	belben	mansban		belben		
						ve-szít-het	nyer-het	ve-szít-het	nyer-het	
épen meg-csinálva	3 száznadu	105	105	210+50	210+100	155		205		
	4 pik	120	120	240+50	240+100	170		220		
	4 kör	100	100	200+50	200+100	150		200		
1 bukás	ugyanaz	50	100	100	200		50		100	
1 szür-trikkel meg-csinálva	ugyanaz mint fent	155	155	210+150	210+300	205		355		
		170	170	240+150	240+300	235		370		
		150	150	200+150	200+300	200		350		
2 bukás	ugyanaz	100	300	200	600		100		300	
4 bukás			200	700	600	1400		400		700

miután a robberkonzoláció 500 pont, négy bukás esetén még az esetben is rosszul jár az erőszakosan licitáló robbermentő, ha a következő játékban két szürtrikkel megnyeri a robbert:

500 pontot írt volna az ellenfél, 500 pontot ír ő a megnyert robberért, 200 pontot a szürtrikkért, 1200 pontot nyert — 1400-at vesztett.

Talán a legtöbb befolyással a licitálásra a szlemmbemondásra vonatkozó szabályok vannak.

Szlemmprémium csak hat, illetőleg hét trikk bemondása esetén jár. Mansban 500 v. 1000, belben 750, illetve 1500. A robberkonzolációhoz képest igen magas szlemmprémium nagyon kockázatos bemondásokra csábítaná a játékosokat, annyival inkább, mert bukás esetén az ellenfél nem írja a magas prémiu-

mot, csak a bukást. Ezt ellensúlyozza az, hogy hat vagy hét trikk bemondása által a biztos robbert kockáztatni kell. Így jutottak az amerikai licitáláshoz, melyben konvenciók által igyekeznek a lapjuk erejét mentől precízebben a partnerrel közölni.

Végül egy szót a renonszról. A renonsztcsinálótól ellenfele elvesz két ütést. Ha három száznadu bement, öt trikket csinált, úgy a renonsz ellenére is megnyeri a robbert. A fair-play hazájában, az angoloknál nem tételezik fel, hogy valaki készakarva csináljon renonszt.

Nem kívánjuk az ismertetés keretében a Vanderbilt-számítás előnyeit és hátrányait vizsgálni. Úgy ezzel, mint az amerikai (Culberston-)licitálással legközelebbi számaink egyikében fogunk foglalkozni. Sz—yi

Bridgeoktatási tanfolyam (kezdőknek)

Kártyajátékot könyvből megtanulni époly kevéssé lehet, mint a gazdálkodást, egy üzlet vezetését, vagy a politikát. A teóriának legelkeseredettebb el- lensege sem tagadhatja azon- ban, hogy minden foglalkozás- nál, melyben a gondolkodásnak némi szerepe van, egy kis elmé- leti előismeret segít a kezdet nehézségei leküzdésénél és meg- rövidíti a tanoncéveket.

Ez a célja ennek a rovatnak.

Azt kívánjuk elérni, hogy bárki, aki el akarja sajátítani a játékot, első három cikkünk fi- gyelmes elolvasása után *érte- lemmel* kísérhesse egy játék menetét. A továbbiakban egy olyan teoretikus alapot kívá- nunk adni, mely olvasóinkat ké- pessé teszi arra, hogy önállóan játszhassanak és a kezdők ren- des hibáit elkerüljék. Ha annyi eredményt hoz is csak a ta- nulni akarónak rovatunk olva- sása, hogy kevés ideig fizeti a tandíját, melyért a játéknál a partnerektől többnyire csak szí- dást kap cserébe, nem veszett kárba az ő fáradsága — és a miénk.

A mi rovatunk a bridge elemi és középiskolája lesz. A magas- iskola tanítását átvették lapunk más cikkeiben a bridge tudósai.

Alapismeretek

A bridget négyen játsszák. A két szembenülő játszik a másik kettő ellen.

A játékhoz 52 lapból álló francia kártyát használnak. A négy „szín“ a kártyában: ♠ pik, ♥ kör (coeur), ♦ káró és ♣ treff. Mindegyik szín 13 lapból áll. Ezek ütőerő szerinti sorrendje:

ász, király, dáma, bub, 10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2.

Az osztó balról-jobbra (az óramutató menete irányában) egyenként osztja el a kár- tyát a négy játékos közt. Min- denki 13 lapot kap.

A bridget csak az ütések szá- mát értékeli ellentétben pl a ta- rokk, alsós stb. játékokkal, me- lyekben az ütésben levő kár- tyák értéke különböző és a nye- résnél döntő.

A játék célja a *robber* (rub- ber) megnyerése. Az a pár nyeri a robbert, amelyik két mans-t (manche) megnyer, Egy *mans* megnyerésének fel- tétele legalább 30 pontnak el- nyerése bemondott és megcsi- nált *trikkekért*. Egy trikkért az a fél ír, aki a kijátszást meg- előző licitálás folyamán 7 ütés megcsinálására kötelezettséget vállalt és legalább annyit meg

is csinált. 8 ütés = 2 trikk stb. A maximálisan megcsinálható trikk-szám 13 kártya mellett tehát 7.

Egy trikkért a felírás	}	ha az adu	}	treff 6 pont
				káró 7 „
				kör 8 „
				pik 9 „
		ha adunélküli, azaz szanzadu játék meg		10 „

Adu (atout) az a szín, melynek legkisebb kártyája, tehát a kettes is üti bármely más szín legmagasabb lapját. Adu nélküli, azaz szanzadu (sansatout) játéknál mind a négy szín egyforma ütőerejű. Hogy egy kiosztásban melyik szín lesz az adu, vagy szanzadut fognak-e játszani, azt a licitálás dönti el.

Aki licitál, az bizonyos számú trikk megcsinálására kötelezettséget vállal. A legtöbb trikk megcsinálását ígérő lesz a játékos és az általa licitált szín az adu.

A megnyert mansért a nyerő 500 pont jutalmat kap. A megnyert robberért 1000 pontot. (Konzoláció.)

Igyekezete kell legyen tehát mindkét félnek, hogy annyi trikket mondjon be és legalább annyit is csináljon meg, amennyi a mans, illetőleg robber megcsinálásához szükséges.

Ha az adu	}	treff	a mans- hoz szük- séges	5 trikk	(5×6)
		káró		5 „	(5×7)
		kör		4 „	(4×8)
		pik		4 „	(4×9)
		szanzadu		3 „	(3×10)

A manst több kiosztásban is meg lehet csinálni. Ha például a számolólapon egy előző játékért az egyik fél már 18 pontot felírt (két pik), úgy két treff (12 p.) bemondása és megcsinálása is elég a mans vagy robber megnyeréséhez.

Ha azonban az egyik fél megcsinálja a manst, mikor a másiknak egy manstördéke van felírva, akkor ezen töredék már a következő mansra nem érvényes, csak a leszámolásnál jön tekintetbe.

A kontra megduplázza a trikkékért járó pontszámot. Kontra esetén tehát három bemondott treff vagy káró, két pik vagy kör, vagy szanzadu elég a mans megnyeréséhez.

A rekontra megduplázza a kontraértékeket.

Az a pár, amelyik egy manst megnyert, bel-be kerül. Ezt másként sebezhető, vagy veszélyes mansnak is hívják, nálunk a rövidség kedvéért többnyire az első manst csak mansnak, a másodikat (a sebezhetőt) belnek hívják. A robber eredményének kiszámításánál még a következő értékek szerepelnek:

1. Kontrázott játéknál a játékos, ha vállalt trikkszámát megcsinálta, mansban 100 pontot, belben 200-at ír.

2. Szürtrikk (surtrikk) minden ütés, melyet a játékos a bemondott trikkszámon felül csi-

nál. Pl. ha két pik-et mond be (nyolc ütés) s négyet csinál (tíz ütés), úgy két szürtrikkje van. Minden szürtrikkért mansban 50, belben 100 pont jár. Kontra esetén ennek kétszerese.

3. Szlem (slam). A kis szlem hat trikk, azaz 12 ütés megcsinálása. Ennek a prémiuma 100 pont. Nagy szlem hét trikk, azaz minden ütés. Prémium 200 pont. Amennyiben a játékos a szlemet bemondta, úgy kis szlemért 500, nagy szlemért 1000 pontot ír. Ha nem csinálja meg, úgy a prémiumot az ellenfél jegyzi. Kontra az értékeket megduplázza.

A szlempremium egyenlő mansban és belben.

4. A bukások.

Ha a bemondó kevesebb trikket csinált, mint amennyit beígért, úgy megbukott és az ellenfél annyi bukásért írja a büntetőpontokat, mint amennyi a bemondáshoz hiányzó ütések száma.

A bukásokért járó büntetőpontokat többféleképpen értékelik. Nálunk a legtöbb helyen minden bukásért mansban 100, belben 200 pontot jegyez az ellenfél. Kontraival duplán.

A másik, szintén szokásos számítás a progresszív bukásbüntetés. Egy bukás mansban 50, belben 100 pont, minden következő ötvennel (belben százal) több. Eszerint:

1. bukás	50	
2. „	150	(50 + 100)
3. „	300	(50 + 100 + 150)
4. „	500	(50 + 100 + 150 + 200)

stb.

Kontrázva a kétszerese.

A rekontra valamennyi felsorolt esetben a kontraértékeket megduplázza.

5. Honnörök (honneurök). Ilyennek számít az ász, király, dáma, bub és tizes. Ha a kilicítált színben, vagyis az aduban ezek közül négy az egyik játékos kezében van, ez 100 pontot jelent az ő oldala javára; ha az ötödik a partnerénél van, 150-et, ha mind az öt egy kézben van, 200-at.

Szanzaduban négy ász egy kézben: 200 pont.

Az írás alanti mintájú szkor (score) lapon (elszámolási blokkon) történik. A játékosok közül bármelyik írhat. Írhat valamennyi is. Balról a saját, jobbról az ellenfél pontjait írja. A vízszintes keresztvonal alatt *kizárólag* a bemondott trikkékért járó pontszámot kell írni. Amint az egyik fél manst nyer, úgy aláhúzza és a vonalat az ellenfél rovatán is áthúzza, jelölül, hogy új mans kezdődik és mindkét fél újra kezdi gyűjteni az új mans megnyeréséhez a szükséges 30 pontot.

Alábbi példa egy elszámolást (score-lapot) mutat.

Író

Ellenfél

Mi	Ők
	8) 150
	8) 100
7) 100	8) 100
7) 500	8) 1000
4) 800	7) 500
2) 200	3) 50
1) 50	3) 500
<hr/>	
1) 16	3) 30
5) 10	
7) 24	6) 18
	8) 35
<hr/>	
1700	2483
	1700
	783

Magyar ázat:

A kis számok a lejátszott játékok sorrendjét jelzik. Játékban nem írják fel. Itt csak a könyvebb magyarázást segítik elő.

1. 2 kör = 16 — 1 szürtrikk . . . = 50
 2. Ellenfél 1 bukás kontrával . . . = 200
 3. 3 szanzadu — 30 manskonzoláció . . . = 500
1 szürtrikk = 50
 4. ellenfél 2 bukás kontrával belben = 800
 5. 1 szanzadu = 10
 6. 3 treff = 18
 7. 3 kör és kis szlem bemondva; 5 trikket csinált a bemondó. A vonal alatt 24; a vonal fölött a bemondónak 500 pont (manskonzoláció és 100 pont = 2 szürtrikk az ellenfélnek a bukott kis szlemért 500 pont.
 8. 5 kárót bemondott és kis szlemet csinált alul 35; felül robberkonzoláció 1000.
1 szürtrikk 100 és csendes kis szlemért 100
4 honnör egy kézben ötödik a partnernél 150.
- Robber eredmény : 783 pont; ír : lekerekítve 8 pontot.

(Folytatjuk)

A Magyar Bridge-Szövetség

Írta Vécsey László

Akik a század elején Angliában jártak, hazajövet érdekes és mulatságos kártyajátékról meséltek. Meg is tanítottak bennünket az új játéokra. A játék mulatságos volt, érdekes, rengeteg variációra volt lehetőség, sok kombinálgatásra adott módot, mennél jobban megismertük, annál jobban megszerettük.

A háború előtti időben már meglehetősen sokan játszották a bridget klubokban, magántársaságokban. A háború alatt a nyugodt frontszakaszokon is biztosan hódított tért, roham-

mal foglalta el az egyéb délutáni szórakozások biztosnak látszó várait.

A háborút követő esztendőkből a játék közkinccsé vált, a külföldön is, nálunk is mindenki megtanulta, mindenki játszotta, a bridge meghódította a világot. A bridge világnyelvvé lett. Alig hiszem, hogy lenne ma a földkerekségnek olyan pontja, ahol délután hat órakor ne tudna bármely idegen egy félórán belül bridgepartit találni.

Később rájöttek a játékosok,

hogy nem elég, ha ezt a játékot játsszák, ezt tudni kell és érdekes, mert mennél inkább bele-mélyednek, mennél inkább tudják, annál nagyobb az általa nyújtott szórakozás; — ezt meg kell tanulni! S azok, akik kezdtek tanulni és tudni, azok rájöttek arra is, hogy voltaképpen nem is kártyajátékot játszanak, hanem egy igen érdekfeszítő elmesportot üznek.

Legyen valaki bármilyen nyelvtelenség, csak akkor tud valamilyen nyelvet szabatosan, ha a nyelvtant is tudja, ismeri a rendhagyó ígéket. Áll ez erre a világnyelvre is. A bridge irodalma mind jobban fejlődött, a tudósok elméleteket fogadtak és vetettek el, a statisztikusoknak rengeteg dolguk akadt az elosztások vizsgálataival, a valószínűségek számításával; a matematikusok pedig az esélyek kiegyensúlyozásán dolgoztak.

De a játékosok tudásukat össze is akarták mérni azokkal, akik a megszokott partiejukon kívül állanak, megkezdődtek a bridgeversenyek: először szerencse, majd tudományos alapon azonosan kiosztott lapokkal, majd eljött a nemzetközi versenyek ideje is.

Mint mindenütt a külföldön, s mint minden sportban, szükségessé vált egy központi szerv felállítása, amelynek az a fel-

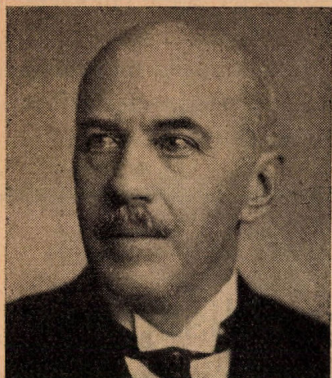
adata, hogy e sport szabályait megállapítsa, versenyeket rendezzen, versenyek rendezésével klubokat megbízzon, ellenőrizze a versenyeket, a szabályok alkalmazását; a nemzetközi kapcsolatokat felvegye és módot adjon a mi egészen kitűnő bridgegárdánknak arra, hogy tudásával és küzdőképességével a magyar névnek e téren is hírt szerezzen, a magyar elmésségnek és szellemi fölénynek ezen a világnyelven is szószólója legyen.

Ezen szükségességtől áthatva, tíz vezető-klubunk két-két kiküldöttje ez év tavaszán a Magyar Bridge-Szövetséget megalapította (ezekhez azóta számos egyesület csatlakozott). Az alapszabályokat a magyar királyi belügyminiszter 132.601—VII. 1931. rendeletével jóváhagyta.

Ezzel a Magyar Bridge-Szövetség sportszerű céljainak megvalósítására a működését meg is kezdette.

A szövetség bizottságaiban folyik a serény munka és bár korai lenne az, ha eredményekről beszélnénk, de meg kell állapítanom, hogy a Magyar Bridge-Szövetség az összes számottevő külföldi szövetséggel az érintkezést felvette és folytat baráti alapon együttműködést; az 1932. évi júliusban Hágában tartandó bridgekonferenciára

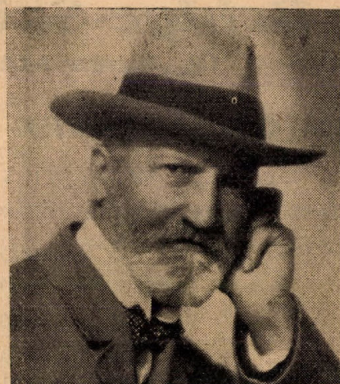
A Magyar Bridge-Szövetség vezetői



Szabó Nándor
a Magyar Bridge-Szövetség
alelnöke



Farkas Mihály dr
a Magyar Bridge-Szövetség
ügyésze



Huszár Gyula

a Magyar Bridge-Szövetség
elnöke



Szerviczky György dr
a Magyar Bridge-Szövetség
kapitánya



Vécsey László
a Magyar Bridge-Szövetség
titkára

meghívást nyert és annak számottevő tényezője lesz. Elfogadta és közzétette a hivatalos egységes magyar bridgeszabályokat, amelyek azonosak a British Bridge League szabályaival

s amelyeknek alapján a bridge-játékosok nagy zöme világszerte játszsa e játékot. Úgy belföldi, mint nemzetközi mérkőzések rendezésével fogja teljesítőképeségének tanujelét adni.

Fizessen elő a Bridge Ujságra!

Magyar Bridge-Szövetség

Budapest, IV, Apponyi-tér 1

HIVATALOS KÖZLEMÉNYEK

Hivatalos lap. A Magyar Bridge Szövetség választmánya hivatalos lapjául a *Bridge Ujságot* fogadta el.

*

Huszár Gyulát, a Magyar Bridge Szövetség elnökét és Vécei Lászlót, a Magyar Bridge Szövetség főtitkárát, a British Bridge League tiszteletbeli tagjává választotta meg.

*

Az amerikai nemzeti bridge szövetség (The National Bridge Association) meghívta a Magyar Bridge Szövetséget az

1932 április 1-én tartandó világmérkőzésen való részvételre.

A versenyt azonos időben és azonos lappal tartják meg minden országban. (Megfelelő számú jelentkező esetén a vidéki városokban is).

A versenyen a Magyar Bridge Szövetség tagegyesületei, illetve azok tagjai vehetnek részt.

Jelentkezések a tagegyesületek útján küldendők a Magyar Bridge Szövetséghez (IV, Apponyi-tér 1.)

A részletes tudnivalók legközelebb tétetnek közzé.

Egy robber, melyet cikkeink tanácsát követve megnyer, visszahozza fél évi előfizetés árát, ha tízed fillérben játszik is.

Osztás közben

Irtta Zsuzsanna Mária



Egy tizedbe? No jó, nem bánom, bár ahogy a közkedvelt prima játékos mondani szokta: nagy luxus manapság alacsonyan játszani.

Imádom a pesti mondásokat. Nem tudsz még valamit ebben a zsánerben?

Csak azt tudok. A „Kültelki Muzsika“ főpróbájáról szóló, tehát rettenetesen régi és éppen azért csak most lehet elmondani, mikor bebizo-

nyosodott, hogy a darab mint hajdan a tőzsde, vagy Przemisl vára, erősen tartja magát. A főpróbájánál t. i. volt állítólag egy pillanat, amikor az egész nézőtér azt dúdolta: A Molnárnak sikerült, a Nádasnak nem.

És a bridge-szalónról szóló Lengyel-darab?

Azt — szerintem — Pesten mindenki meg fogja nézni. A játékosok, a szalóntulajdonosok és a kibicek egyaránt.

Ügylátszik, így kell irodalmat csinálni.

Vagy így, vagy úgy. Az úgyra Márai Sándor akar vállalkozni. Azt tartja ugyanis, hogy most van az alkalmas pillanat egy tisztára és kizárólag irodalmi lapot alapítani. Ebben nem lesz politika, nem lesznek napihírek. Még hirdetés sem lesz a lapban, csak remekművek, semmi más. Arra a kérdésre, hogy miből fog a lap megélni, Márai azt felelte, hogy még nem tudja. Később, mikor kicsit gondolkozott, azt felelte, hogy úgy képzelem: a publikumból. Én részemről már régen vágyom ilyesmire és biztosan lesz még egypár hasonszőrű csodalény. Apropos csodalény, mit szóltok a kis bárónő...

Oh, nem szólunk semmit. Mindenki hetek óta ahhoz szól, arról cikkez, arról aperszükszkodik, hogy a kis bárónő szeret kártyázni és kevesebb alvással jön ki, mint más bárónők. Istenem, kinek mi köze hozzá! Egy biztos. A kis bárónő egy kedves, furcsa, fantasztikus jelenség, ebben a különben oly lapos, szürke, szomorú világban — és legelsőrangúan bridgezik. Részemről kevesebb cikket és sok szerencsét kívánok neki a jövőben.

Egy másik főúri zslugás esedékes most Pesten. Ellen, Schaumburg Lippe hercegnő, aki talán a legnagyobb női vesztes Európában. A hercegnő mindent játszik: bridget, rummyt, écartét, pikét, lorumot, kockát és chemint. Mindent magasan és

jól, és mindig veszít. A férje, aki a leggazdagabb „regierende fürstök“ egyike, soha sem nyúl kártyához es éjszakákon át figyelmes felesége kártyacsatáit, persze csak madártávlatból, mert a hercegnő meg van győződve, hogy ő hozza neki a pechet és ahányszor közelebb jön, elküldi. Erről jut eszembe: ki hallott már az Amerikában tervbevett „Married Conples Bridge Tournamentról?”

Az, ahol csak férj-feleség játszhatnak együtt?

Úgy van. És a robberek pontjain kívül a viselkedés is pontozva lesz. Minden türelmetlen szó a partnerhez kétszáz pont veszteség, minden gorombaság ötszáz pontba kerül. Igen tanulságos, szép játék. Pesten is meg kellene honosítani. De hisz Pesten részben azért bridgezik az ember, hogy ne legyen együtt az élete párjával. Részben, főleg. Ami Amerikában kitűnő, még nem biztos, hogy beválik Pesten.

De remélem, most nem a Vanderbiltre céloz, mert jobb meggyőződésesem tiltja, hogy más bridget játsszak.

Kivéve most az egyszer, az én kedvemért mégis, utóljára. Tudod, hogy az okosabb enged. Csak azt szeretném tudni, ki volt az a raffinált fickó, aki ezt a mondást kitalálta. És az a baj, hogy mindig az győz, akinek előbb jut eszébe alkalmazni. Vagyis olyan, mint a kényszeregyesség jobb körökben.

Úgy, ahogy mondod — Angyalka.

De most aztán assez flörté. Ha már egyszer a kényszer-egyezségnél tartunk, akkor talán mégis jobb bridgezni.

Krónika

A szezon legjelentősebb eseménye ezideig kétségkívül a Magyar Bridge-Szövetség november 14-én és 15-én rendezett bridgeversenye volt. Ez volt az első nyilvános verseny, melyet a Szövetség által elfogadott Portland-szabályok alapján tartattak meg.

A versenyt a Gellért-szállóban a Szövetség megbízásából Szabó Nándor szövetségi alelnök, Klinger Pál és Leitner Ferenc választmányi tagok rendezték. Nagyven férfi- és hölgyverseny-

zöt hívtak meg az ismert bridge-játékosok közül. Négyes timek mérkőzése volt egyformán kiosztott lapokkal. A párok megválasztása szabadon történt, a timet kiegészítő párt azonban a versenyrendezés sorsolta ki, hogy ezáltal az erőviszonyokat lehetőleg kiegyenlítse.

Két csoportban, csoportján belül minden tim közmérkőzést játszott és a legjobb eredményt elért 2—2 tim jutott másnap a döntőbe.

A versenyben győztes lett

a dr Hajdú Miklósné—Kovács László és Klór László—lovag Taussig György tim. Második lett a Leitner—Szerviczky dr és Saly Iván—Horváth György tim. Harmadik a Ferenczy György—Bíró Andor és Blanc Tibor dr—Willheim László tim. A döntőbe jutott még az Ujj Györgyné—Ujj György és Bonta Armandné—Décsi László tim.

Megemlítésre érdemes, hogy az első napon egyetlen szlemmbemondás történt, azt sem sikerült megcsinálni. A második napon csak az Ujj György párnak és a Saly—Horváth párnak sikerült egy-egy szlemm bemondása.

A versenydíjak kiosztása után a résztvett játékosok meleg ünneplésben részesítették Klinger Pált, ki erre a verseny rendezésében kifejtett fáradhatatlan tevékenységével és szakértelmével rá is szolgált.

Az Országos Kaszinó november 9-én tartotta meg első házi bridgeversenyét. Az egyéni szerencseverseny győztese Lukácsi Béla lett, második Palkovics Béla, harmadik Lenz Albinné, negyedik Agorasztó Péter.

A Budai Polgári Kör páros bridgeversenyét november hó 22-én folytaták le; összesen hatvannégy pár mérkőzött. A selejtező szerencseversenyben négy csoportba osztva játszottak és minden csoportból 2—2 pár ju-

tott a kiosztott lapokkal játszott döntőbe. Győztes lett a Bohúmiczky Jenő—Kulifay Győző pár. Második Kozmovszky Adolf—Remenyik István. Harmadik a Holub József—Ladányi László pár.

A Szigetklub november 28-án tartotta meg házi versenyét. Egyéni szerencseverseny volt 48 játékos részvételével. Első Hausner Károly, második Kockár Jenny, harmadik Diószeghy Józsefné, negyedik Ujj György.

Az Egyesült Lipótvárosi Polgári Kör november 28 és 29-én tartotta meg szokásos évi nyilvános versenyét. A selejtező szerencseversenyt az elődöntő és döntő követte. Győztes pár: Bogyó László—Dombi Géza, második: Weinreb Mária—Blau Jenő, harmadik: Kovács László és Endre, negyedik: Markos Ervin—Forbáth Imre.

A Ferencvárosi Torna Club tennisz-szakosztálya dec. 12-n és 13-án tartotta bridgeversenyét a Hungária-szálló termében. Az első nap selejtező szerencseverseny volt 36 pár részvételével. A második napon 12 pár jutott a döntőbe, melyet egyformán kiosztott lapokkal játszottak.

Győztes lett a Bokor—Hilb Jenő pár, második a Cohen Rafael—Klór László pár.

A Bridge Welt jelenti, hogy az a bécsi tim, amelyik az ame-

rikai-német tim ellen nagy fölényvel győzött, ez ősszel Londonban 300 kiosztásos matchet játszott különböző összeállítású angol timek ellen. Nagy meglepetés volt, hogy a bécsiek vereséget szenvedtek a három angol csapatától.

Egy ismert angol író a Morning Postban ezt a vereséget egyrészt a bécsi csapat indiszponáltságának tulajdonítja, másrészt annak, hogy az angolok az amerikai licitálási módszert teljesen elsajátították és megállapítja az amerikai licitálási szisztéma fölényét a bécsieké fölé.

A Bridge Welt is ajánlja a bécsi játékosoknak, hogy intenzívebben foglalkozzanak a Culberston szisztéma tanulmányozásával.

A bridgeszalónok köréből a következő híreket kaptuk:

Az Opera-szalón október 5-i versenyén 40 pár vett részt. A döntőt kiosztott lapokkal játszották. Első lett holtversenyben a Décsy László—Darányi László és a Ferenczy György—Klór László pár, harmadik a Kornfeldné—Czukur Mariska pár.

Október 31-én a Szabadság-kávéház szalonjának páros szerencseversenyét Keleti Andor és Cohen Rafael nyerték meg.

A Gabi-Gitta-szalón versenyé november 7-én folyt le. 28 pár

vett részt; a döntőt kiosztott lapokkal játszották meg. Győztes pár: Bukovinszky Péter—Vécsei László, második Szerviczky György dr—Leitner Ferenc, harmadik Stakovszky— báró Bohus Zsigmond.

A Bristol-szálló november 8-i szerencseversenyén 31 pár vett részt. A versenyt mindenki végig játszotta. Első: Klór László—Keleti Oszkár és Lengyel Margit—Sternberg Pál.

A Hungária-szálló Skerlec báró szalonja bridgeversenye páros szerencseverseny volt. Résztvett 36 pár. A versenyben, melyet Bukovinszky Péter vezetett, győztes a Gundelfingen Józsefné—Nyomárkay dr lett. Második dr Sarboné—Saly Iván.

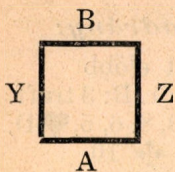
A Kovács-kávéház bridgeszalónjának szerencseversenyét Urbach Béla nyerte meg.

A Centrál-kávéház bridgeszalónjának november 21-i páros szerencseversenyén Miklós Lászlóné és Hann Nándor lettek győztesek.

A Molnár Harry dr által vezetett nagy látogatottságú Duna-korzó bridgeszalónban nagyon erős bridgecsaták folynak délutántól a záróráig. Esténként kitűnő játékosainkból álló partie alakul, mely az új, Vanderbilt-számítás szerinti játékban készül a tél folyamán rendezendő nagy versenyekre.



Feladványok és rejtvények



Minden rejtvény és feladványnál a fenti ülésrendet veszük alapul.

Rövidítések :
A = ász, K = király, D = dáma, B = bub.

Feladványaink kizárólag a licitálásra és a játék megindítására (első kijátszásra) vonatkoznak.

A feladványok helyes megoldását a nemzetközi bridgeversenyben győztes csapatunk két játékosa előre megállapítja és szerkesztőségünknek lepecsételt borítékban adja át. Miután ugyanazon kártya mellett több helyes és indokolt bemondás (licit) lehetséges, minden elfogadható licitálást a bírák tekintetbe vesznek döntésük meghozásánál. A legjobb megoldást 4 ponttal, a következőket 3, 2 és 1 ponttal értékelik.

A beküldésre kitűzött határnapon a szerkesztőség a döntést tartalmazó borítékot felbontja és megállapítja a pályázat győztesét az elért pontszámok alapján. Egyforma pontszám esetén a pénzdíjakat megosztjuk a győztesek közt.

A pályázat eredményét hozó számunkban a bírák döntését is közzétesszük. A bírák döntését feltétlenül mértékadónak kell tekintenünk.

Következőket ajánljuk a pályázók figyelmébe :

A leghelyesebb megoldás az lesz, mely a legjobban ítéli meg saját kártyája érejét az esetleges előbbi bemondások figyelembevételével. Ez úgy a licitálási, mint a kijátszási feladványokra szól. Mentő licitálás nem jön tekintetbe.

A feladványok megoldása nagyon jó mértéke a bridgetudásnak. Ez tehát nemcsak mulatsága, de kiváló gyakorlata is a megfejtőnek és önmaga előtti vizsgálója is.

A beküldésnél sem a licit, sem a kijátszás nem indokolandó, kivéven, ha ez a feladványokhoz írt szövegben feltétlenül van tűzve.

A *bridgerejtvényeknél* csakis az a megfejtés tekinthető sikerültnek, mely az ellenfél valamennyi védekezési lehetősége ellen teljesíti feladatát. A megfejtőnek tehát a legjobb védekezést is el kell találnia (ami néha nem is oly könnyű), különben egy jónak vélt megfejtés esetleg hibás.

A rejtvények megfejtői között a díjtárgyakat sorsolás alapján osztjuk ki.

A beküldési határidőt egyidejűleg közöljük a rejtvényvel, illetőleg feladványokkal. Később beérkező megfejtéseket nem vehetünk tekintetbe.

Pontos laccímet és olvasható írást kérünk, hogy a nevek közlése és a díjak megküldése körül tévedések ne fordulhassanak elő.

A megfejtéssel egyidejűleg beküldendő a lap 32. oldalán található rejtvényyszelvény is.

1. számú feladvány:

Első mans. Mindkét fél 0—0
 A: szanzadu, Y: pasz
 B lapja; ♠ A, K, D, B, 8, 6,
 ♥ 10, 7, ♦ B, 8, 7, ♣ 6, 5
 Mit licitál B?

2. számú feladvány:

Robber állása mint fent
 A lapja: ♠ K, 10, ♥ D, 9, 8,
 7, 2, ♦ A, K, 8, 6, 5, ♣ D
 Mit licitál A?

3. számú feladvány:

Robber állása mint fent
 A: pasz. Y: pasz. B lapja: ♠

A, B, 10, 8, ♥ A, D, 3, 2, ♦
 A, 6, 5, ♣ 10 6
 Mit licitál B?

4. számú feladvány:

Robber állása mint előbb
 A: szanzadu. Y: 2 kör. B: 3 treff.
 Zlapja: ♠ K, B, 9, 8, 6, 5, ♥ D,
 B, 8, 7, ♦ 8, 7, ♣ 10
 Mit licitál Z?

5. számú feladvány:

Robber állása mint fent
 A: szanzadu. Y: 2 treff. B: 2
 pik. Z: 3 kör. A lapja: ♠ K,
 6, 3, ♥ K, D, 8, 7, ♦ A, 9,
 5, 2, ♣ A, 3
 Mit licitál A?

6. számú feladvány:

A: szanzadu. Y: pasz. B: 2
 szanzadu. Z: pasz. A: 3 szanzadu.
 Y: pasz. B: pasz. Z: pasz.
 Mit játszik ki Y? Lapja ♠ A,
 9, 2, ♥ B, 9, ♦ D, B, 5, 2,
 ♣ 9, 7 3;

Beküldési határidő december 28.

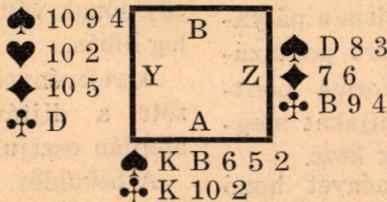
Január, február és márciusi számainkban 12—12, összesen 36 fenti mintájú feladványt jelentetünk meg. A feladványok megoldására a következő díjakat tűzzük ki:

I. díj 100. II. 50, III. 25 pengő a legtöbb pontszámot elérőnek.

A legmagasabb pontszámot elérő tíz pályázó nevét közzétesszük.

1. számú bridge-rejtvény

♦ B 9 8 4 2
 ♣ A 7 5



Szanzadu. A indul és a legjobb ellenjáték dacára 6 ütést csinál.

Beküldési határidő december 28.

A megfejtők közt Farkas Mihály dr „A bridge elméletben és gyakorlatban” című könyvet és egy bridge-blokkot sorsolunk ki.

KERESZTREJTVÉNY

	1	2	3	4			5	6	7	8	
9	I	R	A	T			10				11
12	A	R	T		13	14	15	M		16	
17	O		18	E	U	E	G	19			20
21	K	O	N		22						23
R			24	25			26		27		
K		28									
29	29a				30			31			31a
32			33	33a			34				35
36		37		38						39	
40			41				42	43			
	44				45	46					

Vízszintes sorok:

- A nyertes kapja.
- Ezzel a névvel tisztelték meg el-
lenségeink a német tengeralatt-
járókat.
- Fordítva: öröl.
- Művészet idegen nyelven.
- Fordítva majomfajta.
- Női név.
- Olasz folyó.
- Enélkül nincs tűz.
- 99 római számmal.
- Szentkép orosz templomban.
- Költő és hadvezér vezeték nevé-
nek első két betűje.
- Azonos mássalhangzók.
- Szomszédállam volt miniszter-
elnöke.
- Máson élőködik.
- Az elején egy betű hozzáadásá-
val: egy szó a halotti beszédből.
- Szeszes ital mássalhangzói (for-
dítva).
- Való.
- Francia birtokosnévmás nőnem-
ben.

33. Francia folyam (magyar névelővel).
35. Rag.
36. Németül: igen rossz, túlságos.
38. I.. a., a háború előtt több évi ingyen eltartást és lakást jelentett államköltségen a magyar betörőknek.
39. Hím.
40. Nem örül a gazda, ha ilyen a búzája.
42. Nőrokon idegen nyelven.
44. Néha csak ezzel a módszerrel lehet megcsinálni a negyedik trikiket.

Függőleges sorok:

1. Seprő lesz belőle.
 2. Hely, idegen nyelven.
 3. Indulatszó.
 4. Ezen csónakáztatták át a lelket a pokolba az ókorban.
 5. Női név (fordítva).
 6. Állóvíz.
 7. Leánynév.
 8. Zöld sziget a homoktengerben.
9. Szerkesztői szobában berendezési tárgy.
 11. Zenésznek: fültortúra.
 14. Fenyegetéssel valakit anyagilag tönkretesz.
 15. Támadó (közkeletű idegen szó).
 18. Folyó.
 19. Menyegző a rómaiaknál.
 25. Azonos mássalhangzók.
 26. Azonos magánhangzók.
 27. Fordítva és duplázott utolsó betűvel: nép, a franciák őse.
 28. Kellemetlen kis állat, neve, franciául és fonetikusán írva. Csak piszkos emberen van.
 - 29/a. Női név, német vagy francia nyelven.
 - 31/a. Mezőgazdasági munkás.
 - 33/a. Da... melódia.
 34. Részlet.
 37. Akadályoz szinonimájának mássalhangzói.
 39. Fordítva: tinta angolul.
 41. Kérdőnévmás.
 43. Igeköte (ékezettel).

A megfejtők között három díjat sorsolunk ki.
Beküldési határidő: december 28.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

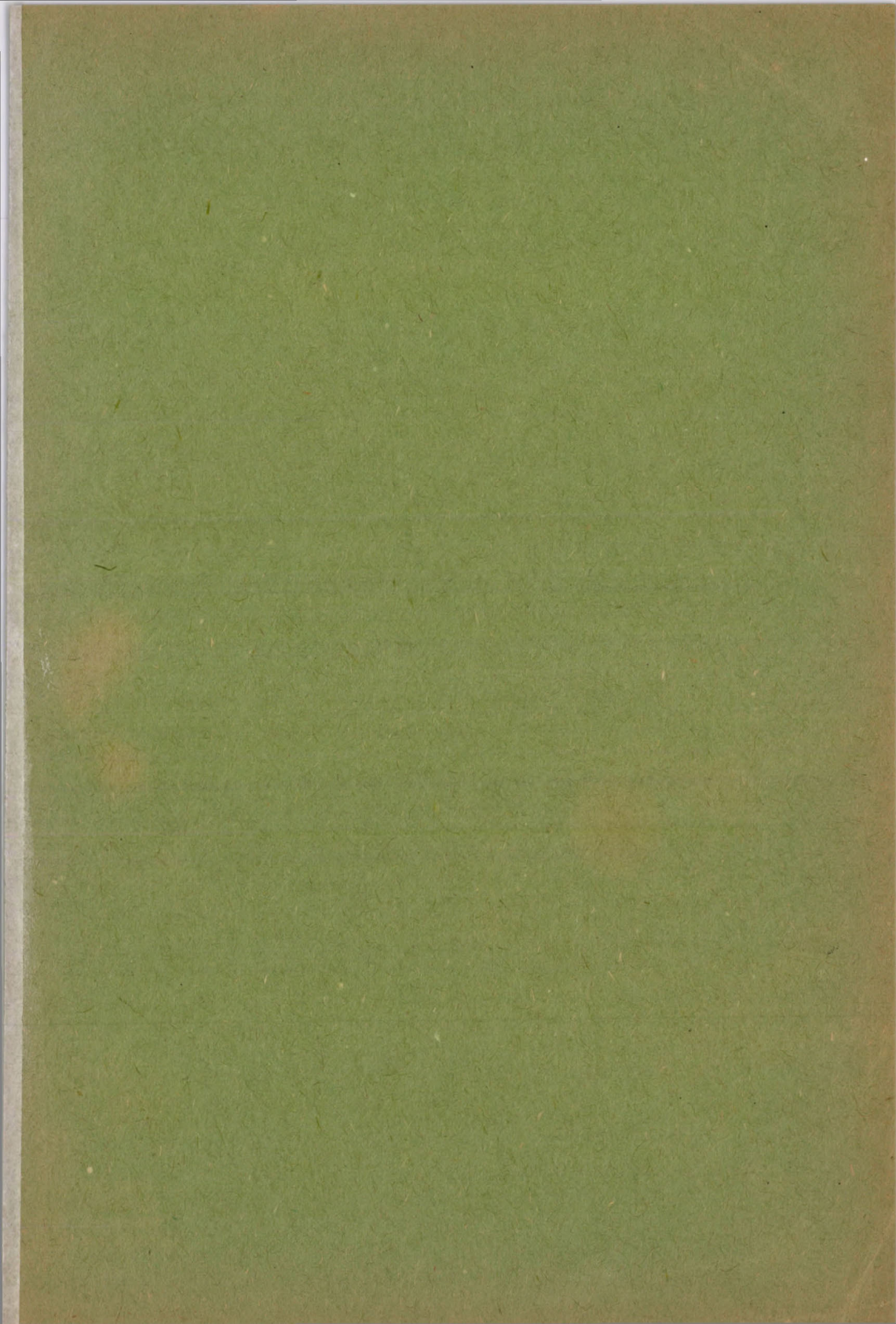
Kérjük tisztelt olvasóink t, hogy úgy a fővárosban, mint a vidéken elfordult bridge-zsel ö-szefüggő eseményeket, kiválóan érdekes játszmák lefolyását velünk közöljék. — Er. deti problémákat, r jtvényeket, amennyiben alkalmasak, közlünk és díjazuk.

Bridge Ujság 1. szám.

Rejtvény=szelvény.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Magyarországon: Egész évre 8 P, fél-
évre 4.50 P, egyes szám ára 80 fillér.
— **Ausztriában:** Egész évre 13.20
Schilling, félévre 7.— Schilling, egyes
szám ára 1.20 Schilling. — **Csehszlo-
vák köztársaság területén:** 52 Kč,
félévre 28 Kč, egyes szám ára 5.50
Kč. — **Romániában:** Egész évre 250
lei, félévre 140 lei, egyes szám ára
30 lei. — **S. H. S. királyság területén:**
Egész évre 90 dinár, félévre 50 dinár,
egyes szám ára 9 dinár.



**Magyar
Távirati
iroda Rt.
nyomdája**

